

SZERKESZTŐI IRUDA

Belmagyar-utca 27-dik szám, hová a lap szellemi részét
illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 ft. vagy 32 korona. Negyed évre 4 ft. vagy 8 korona.
Félévre 8 ft. 16 korona. 11 óra 1 ft 50 kr vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy □ centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők
és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora: 1 ft.
Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilttérli cikkek:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

Legyen világosság!

(L—N.) Wekerle Bécsbe utazott. Ez a hír járt kedden este.

Wekerle Bécsben időzik és konferált Steinbach osztrák pénzügyminiszterrel. Ezt írták szerdán.

Wekerlét a király hosszabb kihallgatáson fogadta. Wekerle referált a királynak a politikai helyzetről. Ez a hír jött esőtörtőközön.

Pénteken már azt is tudni vélték beavatottak, hogy Wekerle mikor referált a felségnek.

És szombaton?

No, hát ma: kezdik nem tudni a beavatottak, hogy Wekerle és a király között miről folyt a beszélgetés.

Már most kísértük meg eltalálni, hogy tulajdonképpen mik voltak a beszéd tárgyai a korona és első tanácsosa között.

Szerintünk kétségkívül az egyházpolitikai programba felvett törvényjavaslatok egynemelyikét vitte fel Wekerle a királyhoz, bemutatás és előzetes jóváhagyás végett.

A mint jól értesültek állítják, az egyházpolitikai program keretében felvett törvényjavaslatok közül a kormány kettőt dolgoztatott ki. Egyik szól a polgári anyakönyvvezetésről, a másik a zsidó vallás recepciójáról.

És az a hír tartja magát, hogy a felség már előlegesen hozzájárult a kormány javaslataihoz, s most azok előterjesztésekor maga is elfogadta azokat a kormány által előterjesztett szövegekben.

Az a körülmény, hogy Wekerle ezt az általa beterjesztett kormányprogramban már jelzett két törvényjavaslatot közelebből a törvényhozás elé szándékozik terjeszteni, az kétségkívül annak az elhatározásnak az eredménye, melyről a kormányelnök a szabadpárt mult pénteki értekezletén olyan meglepő erélyességgel nyújtott tájékoztatást a bomlásnak indult párt tagjainak.

Nemsokára tehát két oly törvényjavaslat kerül a Ház asztalára, a mely sarkalatos tételt képezi a Wekerle-kabinet kormányprogramjának.

Ezzel a kétségkívül gyors előterjesztéssel a pártok azon elemeit szándékozik Wekerle „összetartani”, a kik épen az egyházpolitikai kérdésekben követelték Wekerlétől és kabinetjétől szigorú ragaszkodást, a beterjesztett program egyházpolitikai részéhez.

Ennyiben tehát Wekerle komolyan készül beváltani az ígérteit, s különösen komolyan készül arra, hogy a komoly ígéretek emberének bizonyítsa magát.

Már most csak az a kérdés, hogy a szabadpárt ama töredéke, mely Tisza Kálmán híveiből alakult és továbbá az ellenzéki pártok megelégednek-e azzal, hogy a kormány csak a polgári anyakönyvvezetés és a zsidóvallás recepciójára vonatkozó törvény-tervezetek beterjesztésével csak részben váltsa be azt a programot, melyet az egyházpolitikai kérdésekben megalkotott, s a melyhez a kabinet tárcáját kötötte.

Névszerint: mit fog szólni első sorban a szabadpárt, ha a kormány egyházpolitikai programjának legsarkalatosabb tétele a kötelező polgári házasság — ha csak egyelőre is — pusztá igéretnak marad?

Ez a legfontosabb kérdés tehát, melyet Wekerlének kétségkívül meg kellett beszélnie a királlyal.

És ha ezt megbeszélte, az a kérdés: mit szólott hozzá a felségnek?

Mert, azt már tudjuk, hogy a korona előleges beleegyezése csak arra nyertetett meg, hogy Wekerle-kabinet programjában a kötelező polgári házasság csak elvi kijelentés alakjában foglaljon helyet. Már most, ha megmondjuk, hogy országsszerűt, különösen a r. kath. felső klérus a hívek és a papság körében minő példátlan könnyelműséggel szitotta fel az ellenállás tűzét, s ha elgondoljuk, hogy maga a felség is azzal az áramlattal tart, a mely a polgári házasság intézményét hiteltől szempontból kárhóztatja, akkor nagyon könnyen átláthatjuk, hogy Wekerlének legutóbbi találkozása a királlyal igen komoly és végzetes fordulat felidézésére alkalmas eredményekhez vezethetett.

Wekerlének többek között ugyanígy azt is elő kellett terjesztenie a fel-

ségnek, hogy az ő kabinetjének léte egyenesen a polgári házasság kérdésének megoldásától függ.

Ezt úgy a kormány támogató szabadpárt, valamint az ellenzéki pártok egyaránt megkövetelik.

Ezt elő kelle Wekerlének a király előtt terjesztenie.

Csak az a kérdés, hogy a király Wekerlével tart-e ebben a kardinális kérdésben vagy pedig tovább is tartózkodó állást foglal el.

Előbbi esetben a Wekerle-kabinet megtalálja a fennmaradás feltételeit, ellen esetben pedig mulhatlanul le kell mondania.

Kétségtelen tény, hogy mindezen kérdések megbeszélés tárgyát képezték a király és Wekerle között, s a közel jövő már bizonyosságot teremt ebben a homályos kérdésben, s ekkor válik el, hogy a király mit tart az ország érdekében állónak: a polgári házasság behozatalát a Wekerle-kabinettel, vagy a Wekerle-kabinet válságát a parlament esetleges felszólításával?

Mert, hogy ezek a kérdések egymástól külön nem választhatók, azt minden komoly politikusnak be kell látnia.

Visszont arra is minden komoly politikus kíváncsi lehet, hogy mindezen sötét kérdésekbe minő világosságot — hoz majd a — holnap.

Politikai hírek.

Mikor ül össze a delegáció? Wekerle Sándor miniszterelnök mostani bécsi útja alkalmával hosszasan értekezett Kálnoky gróf közös külügyminiszterrel és Taaffe gróf osztrák miniszterelnökkel, s abban állapodtak meg, hogy a delegációt a magyar országgyűlés mostani ülésének végével, tehát május végére vagy legkésőbb június elejére hívják egybe Bécsbe, hogy az ősi ülésszakot mindkét törvényhozó testület a parlamenti munkálkodásra fordíthassa. A jövő évi közös költségvetésről végleges megállapítása azonban csak április végével történik meg közös miniszteri tanácskozáson.

Egy interpelláció. Ugron Gábor képviselőház mai ülésén interpellációt fog intézni a pénzügyminiszterhez a kormányzat különböző ágainál letétben levő ötszázalékos papíráradék kötvények konverzióra leendő bejelentése tárgyában.

A képviselőház programja. A tisztviselők fizetésének rendezéséről szóló törvényjavaslat, mint értesülünk, a képviselőház hétfői ülésében kerül napirendre. Tekintettel arra a számtalan kérvényre, melylyel a tisztviselők és a szolgák a képviselőházat megostromolták, valószínű, hogy a tárgyalás legalább két, esetleg három hétig el fog tartani. E szerint országos költségvetésünk május hónap előtt alig fog törvényerőre emelkedni, s így nincs is kilátás arra, hogy a most tárgyalás alá kerülő tisztviselők fizetésének rendezésére vonatkozó törvényjavaslaton kívül a néptanítók fizetésének szabályozása és a képviselői napidíjak rendezésén kívül nagyobb fontosságú törvényjavaslat a képviselőház tárgyalása alá kerüljön. — A sokat emlegetett egyházi és közigazgatási reform maradjon az őszre, vagy helyesebben mondva, esztendőre, mert az ősi ülésszak elején is nem az lesz a jelző, hogy a reformokat sürgeessék, hanem, hogy egyszer indemnitás nélküli költségvetést kapjon a kormány.

Az igazságügyi tisztviselők pótléka. Minden közigazgatási ágba volt foganatja a felszólalásoknak, hogy az állami tisztviselők kapják meg az őket jogosan megillető fizetéspótlékot. Csak az igazságügyi tárca fumiált tisztviselői sorsát, csak az nem gondoskodott, hogy azok a szükséges időre megkaphassák a pótlékot, mert az igazságügyi tisztviselők fizetés-pótlékát máig sem utalványozták ki. Tisztelettel kérjük tehát e tárca vezetőjét, azt hiszi-e, hogy a tisztviselők fizetése is kodifikáció, a melyet el lehet halasztani ad graecas calendae?

Wekerle bécsi útja.

Távírti rovatunkban még tegnap beszámoltunk Wekerle miniszterelnök bécsi utjának eredményéről. Tudósításunk megerősítéssel közöljük a fővárosi sajtó két tekintélyes lapjának erre vonatkozó jelentését.

A „Budapesti Hírlap” a következőket írja:

Bécs, febr. 2.

A király ma délelőtt külön audiencián fogadta Wekerle Sándor magyar miniszterelnököt. A magyar kormányelnök egy óránál tovább időzött az uralkodónál. Nem tör-

tént változtatás azokban a megállapodásokban, melyeket a magyar kormány az egyházpolitikai reformok keresztültelése érdekében már korábban elhatározott. A kormány még a jelen ülésnek alatt benyújtja a képviselőházban törvényjavaslatát az általános polgári anyakönyv-vezetésről, a zsidók recepciójáról és a vallásszabadságról, és oda fog hatni, hogy ezek egyikét, a polgári anyakönyvvezetésről szólót, még ebben az ülés-szakban tárgyalják. A budget-vita lefolyásától és egyéb parlamenti munkáktól függ, hogy a magyar képviselőház még tavasszal tárgyalhatja-e a zsidók recepciójáról szóló törvényjavaslatot, mert a kormány meg-egyeztet, hogy a delegációkat már május közepére összehívják. Ha nem jut az időből, akkor a két törvényjavaslatot az ősi ülés-szak foglalkozik.

A magyar kormány kezdetben tudvaleg csak a részleges polgári anyakönyv-vezetést akarta behozni, a vegyes házasságokból származó gyermekek számára, de mikor az elkeresztelési vitában azt látta, hogy ez nemcsak a felső katolikus klérusban, hanem a protestáns körökben is ellenszenvet ébreszt, az általános polgári anyakönyv-vezetés behozatalát határozta el, melyről az egyházfők is kijelentették, hogy egyházi szempontból elfogadható.

Ez a javaslat tényleg csak kis ellentállásra fog akadni. A kormány által kidolgozott törvényjavaslat a polgári anyakönyv-vezetést első sorban az erre alkalmas közigazgatási közegre bízta és oly helyeken, ahol ilyenek ez idő szerint nincsenek, az anyakönyvet oly emberekre bízta, a kiktől a törvény meghatározott kvalifikációt követel. Sohasem gondoltak arra, hogy az anyakönyvek vezetését mindenütt a kerületi orvosokra bízják.

Ezeket a javaslatokat a képviselőházban oly időben terjesztik elő, hogy a bizottságok a budget-vita végeztével tárgyalásukat befejezhessék. Ehhez nem kell külön fölhatalmazás, mert azt a korona már megadta.

A magyar miniszterelnök bécsi tartózkodása a valuta-rendezés dolgában is fontos döntésekre adott alkalmat. A két kormány megegyeztet abban, hogy a koronaérték szerint való kötelező számítás 1894. július 1-jén lépteti életbe. Eredetileg már a tavaszi ülésszak alatt le akarták tárgyalni a két parlamentben az erre vonatkozó törvényt, hogy a koronaérték szerint való kötelező számítás máj 1894. jan. 1-jén be lehessen hozni. Ennek a tervnek a kivételét azonban

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1893. február 4.

Délvidéken.

X.

Episodok.

Egy dolog napokig megfoghatatlan volt előttünk.

Doktorunk egészen comme-il-faut öltözik, járása könnyű, viselkedése kifogástalan, föllépése biztos, mint olyan embernek, ki már többször megfordult Párisban s ismeri a nagy világ szokásait épen úgy, mint a félvilágét. Mindennek dacára, valahányszor a játéktérre akart menni, az örök jegyet kérték tőle, a mit nem szoktak tenni más hasonló emberrel.

Sőt egypárszor már a ruhátnál meg-szólították a jegy végett.

Ezt a különös figyelmet a doktor személye iránt sehogy sem tudtuk magunknak megmagyarázni. Fokozta bámulatunkat, hogy egyszer a játékasztal mellett, a mint nézegettük a szerencsének forgandó szeszélyeit, doktorunkat vállonragadja egy teremsgolga. „Mit akar?” — förmért rá a doktor indignálódva. De a teremőr csak fogta vasmarokkal és szónéklül, mindaddig, míg egy croupier fejét rázza oda nem intett neki, mintha mondta volna: „nem ez az”.

A dokortól bocsánatot kértek, a nélkül, hogy felvilágosít magyarázatot adtak volna.

Ugyanezen estén történt, az első játéktérben — épen azon időtájtban, midőn a boockmaker megcsinálta a 23-as maximumot — hogy egy szőke elegáns nő, a ki meg-

hetős nagyban játszott, a szokottnál valamivel hangosabban megszólalt:

„Ez az én öt aranyam.”

Oda nézünk. Egy középtermű férfi, hosszú hegyes fekete szakállal, kissé megviselt és inkább elzúzott lateinerre, mint elzúzott urra emlékeztető ruhában, a szőke nő háta mögött állva, annak vállain kereszttül nyúlt és a „rouge”-ról fölmarkolt öt aranyat. A nő ismétli: „Ez az én öt aranyam; most tettem föl.”

Közvetlen a nőszomszédjában levő croupier oda szól: „igen asszonyom, az az ön öt aranya; tessék uram az öt aranyat vissza tenni.”

A viseltes ur hallgat és meg sem mozdul. A croupier: „Uram, én láttam, hogy ön a madame aranyait vette el; tessék visszaadni.”

A hosszú fekete szakállú ur hallgatva néz a croupier-ra, mozdulatlanul áll egy pillanatig s ekkor egyszerre, mintha valamit kívnn felelt volna, gyors léptekkel kiindul a tereméből.

A croupier utána szól: „uram, jöjjön vissza és adja át az öt aranyat.”

A fekete ur, vissza sem néz, kinyitja az ajtót és eltűnik. De nyomban utána szalad mintegy nyolcz sétálgató, felügyelő, ellenőrző croupier, detektív, teremőr, s pár perc múlva visszatérnek, élükön a fekete emberrel.

Ez gyors léptekkel és nem a tetten kapott fogolynak, hanem a harcra induló szabad embernek biztosságával megáll az asztalunk mellett, ott frontot csinál kisérétének, sötét szeméből tízes villámokat szór, izmai összehúzódnak miként egy vadállat, mikor szikánnyára készül ugrani — úgy, hogy e pillanatban igazán félelmesnek tűnt fel a fogdmegek között, egész lényé visszatükröz-

vén a vad és szörnyű határozottságnak vil-lamos áramlatát.

A pillanatnak ezen elhatározó momen-tumában megszólalt. Ez volt első szava az egész izgalom alatt. Halkan beszélt; nem annyira beszélt, mint hörgött, épen mint a vadállat, mely körülkerítve is erősebbnek éri-zi magát üldözőinél. A hangok megsűrűdtek összeszorított fogai között.

Mit mondhatott? — nem lehetett hal-lani. Csak azt láttuk, hogy üldözői sorfalat állva azonnal, útát nyitottak előtte, s a fe-kete ember, a mint jött, biztos, gyors és ha-tározott léptekkel, kiment a tereméből.

Néhány dedektív kikísérte.

A szőke nőnek a pénztár kifizette öt aranyát. A játék tovább folyt, mintha semmi sem történt volna.

Kérdősködtünk. A croupier udvarias sajnálkozással tért ki a válasz elől.

Az előttünk ülő kis anyóka igazi né-met alapossággal tanulmányozza jegyzeteit. Mellette álló bamba férje azzal a meg-nyugvással nézi a tetteket, hogy az ő okos feleségének szisztemája csalhatatlan.

Óvatosan rakosgatja piécs-eit az anyóka hol a noire-ra, hol az impaire-re, hol mind a kettőre. Mikor nyer, méltóságos önértettel fordul bamba férje felé, mintha mondaná: „Látod, ez az én rendszerem! Itt mindenki számár, csak én vagyok bölcs. Ne bízzál te a te szerencsédben, hanem bízzál az én tudományomban. A te szerencséd annyiból áll, hogy én vagyok a te feleséged.”

És nagylelkűleg nyújt egy tallért fér-jének.

A férj bambán mosolyog, elteszi a tal-lért és így szól: „tizenkettő.”

Az anyóka újra nyer.

A tudomány újra győzött. Apolló me-gint földre terítette Fortunát.

A bamba férj új tallért csuszat zsebé-be és újra megszólal: „tizenhárom.”

Mikor a férj kimondta e szót: „husz” — a mi száz kemény frankot jelent, akkor az anyóka letette szemtűregét, ridiklúbe rakta pénzét és jegyzeteit, fölállott, körülnézett, mint egy győztes hadvezér és eltávozott.

Kopott selyem mantija úgy merült el a fényes sokaságban, mint egy tört csónak libegő bordája a napsütött tenger ragyogó habjaiban.

Az anyóka helyét választékosan öltö-zött gavallér foglalja el. Frakban van, fehér-nyakkendővel, mert egy óra múlva estélyen kell lennie Nizza valamelyik szalonjában. Utravalótul egy csókot akar kapni a szépsé-ges Fortunától.

Halkan füttyözteti az ismeretes ke-ringő dalát: „Bejártam kényszer a világot.”

Nadrágzsebéből kanyagúl vesz elő egy gyűrött bankjegycsomagot. Egy ezerezt oda dob a croupiernek. „Des l'ors — s'il vous plait.” A pénztár ad helyette ötven fényes aranyat.

Gavallérunk az összeget ráteszi a hat utolsó számra.

A roulette forogni, a golyó zörögni kezd; a croupier megszólal: „rien ne va plus”; a csendes fütty most is hallzik: „Itáliában, Cserkeszhabában...” A golyó zakatol, ké-sőbb megáll. Kijön a tizes. Az ötven arany eluszik.

Új játék, új tételek. A gyűrött bank-jegycsomó megint elétűnik. „Des l'ors — s'il vous plait.” Új ötven arany fekszik rá a hat utolsó számra. És megint forogni kezd a gép, megint zakatol a golyó és megint nem jön ki a hat utolsó szám.

A harmadik ezres kerül elé, de har-madszor is a bank nyer. A fütty suttogó hangjai egyre tartnak, Algiriában és mindenütt.

Aztán jön a negyedik, az ötödik, a ha-todik. A golyó még csak közel sem jár a hat utolsóhoz. De a gavallér bizni látszik Fortuna hűségében. „Máskor is megcsaltál, máskor is csókolált.”

És gyűrött csomójából előveszi a hete-dik, a nyolczadik, a kilenczedik ezerezt. Min-deniket elveszti. Arcának egyetlen izma sem rándul meg. Tovább füttyöztet: „Itá-liában, Cserkeszhabában...”

Majd órájára néz. Még huszonkét perc van a vonat indulásig. Még jókor érkezik az estélyre. És tovább füttyöztet a kerin-gőt ... Sok szép leánnyal, óh jaj de hány-nyal ... És felrak a hat utolsó számra egymásután tizenhatsz darab ezerezt, a nél-kül, hogy egyet is megnyerne, a nélkül, hogy egyet is köhintene. A fütty egyre hang-zik ... „minden fajtával szeretkezem.”

Ismét órájára néz. Még csak három perc; egy a ruhátnál, egy másik az esplana-dera, míg a lifthez jut, a harmadik, míg a liften leereszkedik a teraszról az indóházba. Épen elég idő.

Hanyagul kél föl, mint a ki Fortunát is ledér hölgynek tekinti, s mint a ki rég hozzá szokott a ledér hölgyek hűtlenségéhez; kimért léptekkel megy a tükör elé, ha vajjon rendben van-e nyakkendője; egyet ásit, mintha önmagát is meguntta volna. Aztán megint füttyöl: „A mig utaztam, sohse haboz-tam.” Aztán távozik.

Mégis, mintha homlokán egy árny vo-nulna el. — — — Ha legalább többet vesz-itett volna, de ezt az apró malheur még el sem beszélheti az estélyen.

megakadályozta az osztrák parlament munkarendje. Ugyanis az osztrák parlamentet a költségvetés tárgyalása után el akarják napolni, hogy idő jussan a tartománygyűlés, ülésükre, melyet májusig szintén be kell fejezni, minthogy akkorra összehívják a delegációkat. Ennek előzetes határozatát el, hogy a koronaérték szerint való kötelező számításról szóló törvényjavaslatot csak az őszi ülésen terjesztik elő. A magyar pénzügyminiszterium az erről szóló javaslatot az 1888-iki pátens és a német törvényhozás mintájára már régebben kidolgozta és közölte az osztrák pénzügyminiszteriummal, a hol azt megfelelőleg kiegészítették. Ezekben a pontokban nem volt nézeteltérés.

Megegyezett továbbá a két pénzügyminiszter abban, hogy jelenleg még nem veti föl az osztrák-magyar bank szabadságának kérdését, mint tervezte, mert jelenleg sokkal sürgősebb ügyek vannak előtérben. A két miniszterium az osztrák-magyar bank szakközveti szakadatlanul foglalkoznak az anyag előkészítésével. A delegációk ülése alatt a magyar miniszterelnök állandóan Bécsben fog tartózkodni és ez idő alatt ejtke meg ebben a kérdésben az érdemleges tárgyalásokat a bank képviselőinek bevonásával. Az erre vonatkozó javaslatokat az őszi ülésen nyújtják be a két parlamentben.

A „Magyar Hírlap” tudósítása így szól:

Bécs, febr. 2

Wekerle miniszterelnök ma délelőtti egy óránál tovább külön-külön volt a királynál.

A magyar kormány az egyházpolitikai tervei nem történt változás. A kormány még ebben az ülésszakban be fogja nyújtani az általános polgári anyakönyvvezetésre, a zsidók recepcziójára és a vallás szabad gyakorlatára vonatkozó törvényjavaslatokat. A kormány úgy kíván intézkedni, hogy legalább a polgári anyakönyvvezetéséről szóló törvényjavaslatot még ebben az ülésszakban tárgyalják le.

A budgetvita lefolyásától és az egyéb parlamenti teendőkől függ, vajon a képviselőház még a tavasszal képes lesz-e a zsidók recepczióját elintézni. Tudvalevő, hogy a magyar kormány eleinte csak vegyes házasságokból származó gyermekekre vonatkozó részleges polgári anyakönyvvezetést tervezte, de miután ez a terv úgy a katolikus főpapságnál, mint a protestáns körökben ellenszenven talált a magyar miniszterium az általános polgári anyakönyvvezetést határozta el, mert ezt a főpapság is elfogadhatónak mondotta az egyház szempontjából. Hiszik is, hogy ez a javaslat alig fog ellentállásra találni.

A polgári anyakönyvvezetéssel első sorban az arra alkalmas közigazgatási közegre akarják, megbizni, a hol pedig még olyanok nincsenek, ott a kormány olyan embereket fog megbizni vele, akiknek bizonyos kvalifikációval kell bírniuk. A kerületi orvosokat sohasem akarták megbizni az anyakönyvek vezetésével. Ez a hirtelenség csak

arra volt, hogy a terv iránt ellenszenven keltsen.

A javaslatot a kormány még elég jókor fogja benyújtani, hogy a bizottságok a költségvetési vita végén azt letárgyalhassák. A javaslat benyújtásához a korona már megadta beleegyezését.

E. K. E. osztályközgyűlése.

Tegnapelőtt d. e. 11 órakor a városi nagyerőműben az erdélyi Kárpát-Egyesület tagjai igen szép számban gyűltek össze abból az alkalomból, hogy az egyesület kolozsvári osztálya közgyűlést tartott. Azelőtt és emelkedett hangulatban lefolyt gyűlésen jelen voltak az osztály tisztikarából Mannsberg Sándor báró és Hangay Oktáv alelnökök, Gáman József dr. titkár, ifj. Horovitz Samu „pénztáros, Fekete Béla jegyző; a központi választmány részéről Radnóti Dezső titkár, Veress Endre pénztáros, Gázi József ellenőr, Gyalui Farkas és Kuti István jegyzők; továbbá ott voltak még Borbély György (Tordáról), Dunky Kálmán, Dunky Ferencz, Finály Henrik dr., Csizsár Gyula, Merza Gyula, Horovitz Béla, Fekete Gyula, Szentkirályi Kálmán dr., Várady Aurél stb.

Az E. K. E.-et mint védő-egyesület Sándor József t. alelnök-főtákar és Székula Ákos ellenőr képviselték.

A gyűlést Hangay Oktáv alelnök nyitotta meg, jelentvén, hogy Hegedűs Ferencz az osztály alelnökségéről leköszönt és így a közgyűlés feladatai új alelnököt választani. A közgyűlés Sándor József tiszteleti tag indítványára jegyzőkönyvi közönetet fejezi ki Hegedűs Ferencz szemben, ki az osztályt a lefolyt évben buzgón és lelkesen vezette. Ezután közfelkiáltással szintén Sándor József indítványára alelnöknek Szádeczky Lajos dr. egyetemi tanárt választja meg és a gyűlésbe való meghívására Mannsberg Sándor báró, Sándor József és Gáman József dr. tagokat bizza meg.

Szádeczky Lajos dr. küldöttség élén megjelenvén, folytonos éljenek és tapok között megtartotta alelnöki beközönetét.

A szép elnöki beszédet a közgyűlés nevében Sándor József fejezte ki köszönetét. Ezután Gáman József dr. osztály-titkár adta elő titkári jelentését.

Ifj. Horovitz Samu pénztáros jelentése szerint az osztálynak összesen 221 tagja van. Helybeli 175, vidéki 36. Fizetett rendes tagsági díjat 135, oszálypótlékot 64 tag. Összesen befolyt tehát 344 ft. Minthogy a a jelentésből kitetszőleg az osztálypótlékot a tagok nem igen fizetik, indítványozza, hogy a kérdésben a közgyűlés valamely megoldó határozatot hozzon.

Közgyűlés Finály Henrik dr., Sándor József, Hangay Oktáv, Gázi József felszólalására kimondja, hogy a tagsági díjnak 3 frtra való felemelése végett a központi közgyűlés elé indítványt terjeszt. Ha az indítvány elfogadhatónak, akkor a 3 frtos tagsági díjból annyi forint illene az osztályi, hány tagja van. Abban az esetben, ha az indítvány nem fogadhatónak el, körirat kibocsátása mondatik ki, melyben a fizetni nem akaró tagok az osztálypótlék jogszertességéről fölvilágosítandók.

Az indítványok során közgyűlés elhatározta, hogy a gyalui, kalotaszegi, kolozsi és jegenei kerületekre vonatkozólag képviselőseket szervez. E képviselőseket, mint az osztály végrehajtó közvegi szerepének és

kirándulások alkalmával az ott helyi elintézni valókat végeznék.

A gyalui képviselőseg tisztikarába elnökül gyalui Rosenberger Bernátot, alelnökül Ferencz Gyulát, titkáru Kántor Józsefet; a kalotaszegi képviselősegbe elnökül Gyarmathy Zsigmondot, alelnökül Binder Albert dr.-t, és Blasek Béla dr.-t, titkáru Czuczka Jánost; a kolozsi képviselősegbe elnökül Zabolik László polgármestert, alelnökül Duha Imre birtokost; a jegenei képviselősegbe elnökül Simai Ferencet, alelnökül Debeczky István dr.-t, titkáru Csobánky Pált választja meg közfelkiáltással.

Gáman József dr. osztálytitkár a választmány nevében indítványozza, hogy a kolozsvári kerékpáros egyesület lépjen az osztály valamelyes kapcsolatban: közgyűlés az előkészítő lépések megtételére a választmányt megbizja, a maga részéről csak helyeslélvén, ha valamely formában az összeköttetés létesülhetne.

Végül a titkár bejelenti, hogy Dunky Kálmán és Ferencz fényképek mint egyesületi tagok Erdély szűbb vidékeiről számos szebbnél-szebb fénykép felvételt készítettek, melyeket díjtalanul felajánlák az egyesületnek. Kéri, hogy a buzgó tagoknak köszönet szavaztassék és egyesületi fényképeknek való megvásárlása a központi választmányának ajánltassék.

Ezzel a szép gyűlés az alelnököt elítelve majdnem 2 órakor szétment.

A kerékpáros egyesület.

Kolozsvár, febr. 4.

A kolozsvári kerékpáros egyesület csütörtökön délután tartotta meg évi rendes közgyűlését a tagok élénk érdeklődése mellett.

Bartha Gergely az egyesület kapitánya, megnyitván az ülést, felkéri az egyesületi tagjait, hogy válasszanak a saját kebelükből egy háromtagú küldöttséget, a kik a közfelkiáltással megválasztott új alelnököt; dr. Haller Károlyt hívják meg a gyűlés vezetésére.

Erre a gyűlés Pozler Gyula, Hirschfeld Sándor és Kahle János egyesületi tagokat választja meg, a kik küldöttségileg keresik fel dr. Haller Károlyt, a ki nem sokára a gyűlés lelkes eljenzése mellett lépett a terembe.

Dr. Laczkovich Gyula rövid és lelkes szavakkal üdvözli Hallert, mire Haller kijelenti, hogy tehetése szerint mindig arra fog törekedni, hogy a hasznos célu sportegylet haladását és felvirágzását elősegítse.

Ezután Laczkovich Gyula dr. felolvasta az egyesület múlt évi működéséről szóló jelentését, a melyet Bartha Gergely a kirándulások részletes felsorolásával egészített ki. Bartha melegen emlékszik meg az egyesület nőtagjairól, a kik lekötve a helytelen előítéleteket, bátran léptek a kerékpár sport bajnokai közé.

Pozler Gyula részletes kimutatást közölt az egyesület pénztár állásáról, mely után Gáman Dezső olvasta fel a számvizsgálók jelentését, mely szerint a pénztár teljesen rendben találtatott és a pénztárnoknak köszönet szavaztatott.

Ezután az alelnök indítványára Borbély Györgyöt, a ki a sport terén fényes sikereket vitt ki, az egyesület tiszteletbeli tagjává választotta.

Dunky Kálmán szóba hozza a Kárpát egyesület azon ohaját, mely szerint az a kerékpáros egyesület szeretne szorosabb viszonyba lépni és esetleges hasonczelu törekvéseket karöltve megvalósítani.

Sonyítja s ezen állítást, és nem látszik-e, hogy Voysey ur féltékeny?

Stella körül más udvarlók is idöznek egy szavát vagy mosolyát leve; valóban: a testvérem győzedelmének a napja végre elérkezett! Mindnyájukat mosolylyal fogadja, de a legbődibb mosolyát Sir Ernőnek tartja fel. Sir Ernő beszélget vele, az anyám távolról nézi őket és leirhatatlanul boldog. Andlyné és az anyám egymás mellett ülnek és én nagyon jól tudom, hogy minö megjegyzéseket tesznek.

Hamerton Filep a szöke bajuszát régja. Szegény fiu, olyan szomorúnak látszik. Azonban erőfeszítést tesz, hogy a Boldával való társalgást folytassa. Voysey ur Harley Tommal tölti az idejét. Biztosan hiszem, hogy most már nincs kitalálása sem neki, sem másnak, aki nem fiatal, gazdag és báró.

Ismét Stella felé nézek és ismét azzal a figyelmes tekintettel találkozom, mely ebed alatt olyan zavarba hozott. Azt gondoltam, hogy a nehéz damasz függöny árnyékában senki sem vesz észre.

Egy kis hátrább húzódok a szögletbe; de a következő pillanatban nem tudok hova lenni csudálkozomban. A képeket az ölembe ejtem, és azon csudálkozom, ha vajjon szemem csalnak-e. Ö felém jön, határozottan és szándékosan — nem az ellenséggel — ö egy távoli szögletben van, ámbar é pillanatban véletlenül éppen felém tekint, — hanem Sir Lydiárd!

XV.

— Harley kisaszony azt mondja, hogy sokkal fáradtabb, mint hogy egy másik dalt szerencsétlenné bennünket, — jegyzi meg Sir Ernő, a mellettem levő székre ülve. Rendkívül könnyű és feszélytelen modora van, ámbar gyenge pir borítja az arcát.

— Esmond kisaszony, reá tudom kegyedet beszélni, hogy énekeljen? Kérdeztam a testvérétől, és ő végre bevallotta, hogy kegyed zenész.

— Én biztosan tudtam, hogy az.

Erre nézve Bartha Gergely. Dunky Ferencz és Hirschfeld Sándor küldetnek ki, hogy a kárpát egylet megbízottával konferáljanak érdemlegesen.

Végül megejtették a tisztviselő választásokat. Kapitány lett Bartha Gergely; titkár: dr. Laczkovich Gyula; pénztárosok: Pozler Gyula; segédkapitányok: Dunky Ferencz és Stampa Keresztély; választmányi tagok: Dunky Kálmán, Hirschfeld Sándor; póttagok: Bőjtke József, Kahle János, dr. Gáman József, Gáman Dezső, Dunky Béla és Farkas Károly, Orvos: dr. Scheiz Vilmos, ügyész: dr. Czikmántory Ottó, számvizsgálók: Mészáros Kálmán és Gáman Dezső.

Indítványok tétele után az ülés az alelnök elítélésével szünet szét.

Este dr. Haller Károly alelnök tiszteletére a központi szálloda emeleti éttermében fényes bankettet rendezett az egyesület, a melyen teljes számban egyesületi ruhában jelentek meg nemcsak a kolozsváriak, hanem az egyesület vidéki tagjai is, mint László József gyógy-szerész Marosujvárról, Krémer Samu Dezsőről stb. Jelen voltak az egyesület nőtagjai is: Dunky Kálmáné, Gáman Dezsőné és Stampa Keresztélyné, a kik igazán verőfényt árasztottak a kedélyes hangulatu társaságra.

Majd megeredtek a tosztok. Dr. Laczkovich Gyula az alelnök köszönetét fejezte ki, mire az alelnök egy meleg hangú köszönetben a kerékpáros egyesület nő és férfi tagjaira tritette poharát.

Közöneteket mondottak még: Szüllő Árpád, Gáman Dezső, Dunky Ferencz, dr. Gáman József, Böhm Misi, Borbély György Sebesi Samu stb.

A bankett alatt Koczé Antal kitűnő bandája hegedült, kiváló szabadsággal játszta a szebbnél szebb dalokat.

A szépen sikerült lakomának éjféli után jutottak a végére.

MINDENFELÉ.

Kolozsvárt, február 4.

— A színészeti jubileum Emlekkönyve, a képek elrendezésével és főként előállításával járó technikai nehézségek miatt, késedelmet szenvedett, úgy, hogy a január közepére ígért mű csak e hónap vége táján fog a megrendelőnek szétküldetni. Az Emlekkönyvnek nyomdai kiállítása (melyről A. J. K. Albert gondoskodik), mint ilusztrációi rendkívül diszerek lesznek. Most már az összes képek munkában vannak a Divald féle bpesti műintézetben, a mely különös gondot fordít arra, hogy a fénynyomat után készülő lapok mentől kitűnőbbben sikerüljenek. Az Emlekkönyv szövegében Zichy Géza gróf, Paulay Ede, Esterházy Kálmán gróf, Stesser József miniszteri tanácsos, Feleki Miklós, dr. Grois Gusztáv, Ditrői Mór, E. Kovács Gyula, dr. Ferenczi Zoltán szolgáltatnak érdekes közleményeket. Az Emlekkönyv — egyebek közt — tartalmazni fogja Jókai Mór prologját, dr. Ferenczi Zoltán alkalmi darabját, Gyarmathy Miklósnak az emléktábla leleplezésénél mondott beszédét, a jubileumi színdarabokat, az ünnepélyességek részletes leírását stb. Mindazon t. gyűjtők, kik izeket még nem küldötték be, felkértemek, hogy sziveskedjenek azt érezni, hogy Beethoven másképpen fogja fel és másképpen tolmácsolja mint a többi zongorás kisaszonyok — és hogy ha lett a Mendelssohn „Szavak nélküli dala”-hoz.

— Ne — ne mondja tovább! esdeklem már az említésére is megijedve attól, amit tölem vár.

Meg voltam szokva kifejezéssel és érzéssel játszani és ö tényleg éppen azokat a darabokat említette, melyeket legjobban szeretek. De érzem, hogy ezután nem lesz bátor-ságom, — s majd midőn eljön az idő, hogy hallgasson, szomorúan fog csalódni.

Sir Ernő imé mosolyog, olyan mosolylyal, mi tiszteletteljesnek látszik.

Bátoratlanságomat kezdem elveszíteni és jól esik olyan bánásban részvenni, ami valódi éveimnél talál. Feltartom a fejemet, s több biztossággal nézek a szomszédaimra, mint a mennyről bittom, hogy anyám és Stella hagytak bennem, da amit azt cselek-szem, rögtön észreveszem, hogy most az egyesület nem a testvérem hanem én vagyok az általános figyelem tárgya.

Különös tekinteteket látok felém irányozva. Sőt Harley né is bámul reám, mint-ha valaki rendkívüli tárgy volnék.

Várom, hogy a társam távozzék, miután a zene kérdését elfejtettük, de a helyett, hogy azt tenné, azt kéri, hogy át nézzem e azokat a fotográfiákat melyeket magammal hoztam.

Beösmertem, hogy még nem, mire kivette a kezemből és rendbe rakja őket — az olasz tájképeket, svajcoziakat szintén, úgy a hogy egymásután kellett, hogy következzenek. En mind összeharagvartam őket és úgy éreztem mintha valami nagyon gyermekes dolgot követtem volna el, midőn azokat gyors ujjaimal rendbe szedni láttam.

Ha megengedi én átnézem ezeket — mondja Sir Ernő, a széket egy kisse közelebb húzza hozzám.

(Polyt. köv.)

Legvesztebből az amerikaiak, legkitartóbban az angolok játsznak.

A yanké könyökig gyűrűkzik neki a játéknak, miként ifjú korában neki gyűrűkzött az őserdőnek, hogy farmot alkosson belőle.

Az angol hidegvérrel, szabavert kedéllyel és merev etiketté, vasárlainak borzadalmas unalmaságával folytatja játékát.

Egy magyar ismerősem mutatott nekem egy angolt, aki minden pénzt eljátszotta, még azt is, a mit az nap nyert a galamblovászatban.

„Adhatok önnek ötven louis-t, mig Niz-zába érkezünk” — szólott a vesztess egy másik angol.

„Köszönöm, elfogadom”. És ment a trenche-et quaranthoz, hol a tételek számára nincs határ szabva.

Az ötven aranyat föltette. Megnyerte.

Ott hagyta a száz aranyat.

Megint nyert; de ott hagyta a kétszáz aranyat.

Újból nyert és újból ott hagyta a négyszázat. Így lett belőle nyolcszáz, majd ezerszáz.

A kártyasztó ekkor oda szólott. „Akarral tetszik ott hagyni?” — Yes — felelt röviden az angol és határozottan is nyert.

Egyetlen téten ekkor már háromezereztízszáz aranya volt. A játékosok mind feleje néztek; saját tételét mindenki feledni látszott. Hatvanegyszer ezer frank egyetlen kártyán — az itt sem mindennapi dolog.

Az osztó kiveti a nyolcz kártyát. Lélekzet fojtva várja mindenki az eredményt. Az osztó megszólal: „aprés”. — Tehát a koczká nem dől el sem jobbra, sem balra.

Az angolt nők, férfiak veszik körül és kéri, vegye le pénzét. Elég volt hatszor egy-

másután nyerni. Lám e nagy szerencse mellett is már a hetedik osztás „aprés”-t vetett.

Mindegy. Az angol hajthatatlan. A földolog itt már nem a pénz, hanem a sport; a hideg vér; a kitartás; az erő. Ezt kell megmutatni.

Az unokának így felelt: hőszer akarom megütni — már pedig a hetedik csak aprés volt.

És csakugyan megütötte s ötven aranyával elvitt hatvezernyolcszázat.

Fekete nehéz selyem ruhában, gazdag jettafüzérekkel, kis fekete capote-tal, melyből — nem a túlzott — hanem a jóízű által mérsékelt dívatnak apró mercur szarvcskái emelkednek ki, ott áll egy tetőtől talpig elegans hölgy egy öreg ur mellett, distingvált érdeklődéssel kísérve az öreg úr játékát.

Az öreg úrnak szerencséje van és jelentékeny összeget nyer. Mi megállapítjuk, hogy az egy apa a leányával.

Csalódunk.

Demimonde volt és láttuk, hogy távozásukor az öreg úr egy aranyat nyomott a diszes hölgy markába szerencsepénz gyanánt.

JÁRO KELŐ.

Egy nagy család.

M. Kernhamtöl.

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA.

XIV.

(Folytatás) (18)

A sors szeszélye, hogy egy férfinak csak azért legyen annyira a rendelkezésére, hogy azt e szép arcz intolens tulajdonosának ajánlja fel, aki az ö szemében csak egy becsapott jövevény. Világos, hogy Stella nem enged a többieknek semmi győzelmet, a Hamerton állapota nem eléggé bi-

H i r d e t é s e k.

Sz. 25—1893. v. h.

124. (1—1)

Árverési hirdetmény.

A sz.-udvarhelyi kir. bírósági végrehajtó közli, hogy a szé-
kely-udvarhelyi kir. járásbíróságnak 82—1893. polg. számú végzése által a
nagy-szebeni általános takarékpénztárnak, képviselve ügyvéd Áz Albert
által, sz.-udvarhelyi Szócs Dániel és neje ellen 278 frt 78 kr. tőke
és járuléka iránti ügyben, alpereseknél Sz.-Udvarhely községben összesen
407 o. 6. frtra becsült követelő jövai, egymint: 3 darab puliturozott egyes
ajtóju sifon, 2 darab puliturozott rámaju nagy fali tükrök, 3 darab pulitu-
rozott ágyfa és még 4-től 6. folyószámok alatti ingók alperesek lakházá-
nál Sz.-Udvarhelyen 1893. évi Február hó 28-án délelőtt 10
órákor nyilvános árverezésem el fognak adatni, melynél az egyes javak
vételére azonnal fizetendő, esetleg a becsáron alul is a többet ígérőknek
el fognak adatni.

Az árverési feltételek a bírósági végrehajtónál megtekinthetők. Ezuttal
felhívom mindazokat, kik a lefoglalt javak iránt elsőbbségi jogokat érve-
nyesíthetnek, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverezés kezdetéig,
habár külön értesítést nem vettek is, alulírt végrehajtóhoz nyújtsák be, mert
különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár fő-
köszlegére fognak utasíttatni.

A székel-udvarhelyi bírósági végrehajtótól.

Sz.-Udvarhelyt, 1893. évi február hó 1-én.

BIRÓ SÁNDOR s. k.,
kir. végrehajtó.

Van szerencsém ezennel b. tudomására hozni a nagy-
érdemű közönségnek, hogy 1893. év Január hó 1-től kez-
dőleg Erdély részére Kolozsvártt, a külmonostor-
utca 53. sz. alatt

az Első Magyar Részvény-sörfőződe
gyártmányából
saját házában
hordó- és palaczk-sörre
a képviselőseget elvállaltam.

Nevezett sörfőződének gyártmányaiból folyton nagyobb
mennyiségben raktárt tartok és tekintve, hogy a sörnek
jó állapotban leendő megtartásáról alkalmas jégtartályok
építtetése által kellőképen gondoskodtam, továbbá pedig,
mert a sör úgy hordókban, mint palaczkokban általam
csakis eredeti gyári áron adatik el, ama kellemes
helyzetbe jutottam, hogy igen tisztelt vevőim mindennemű
igényeinek a lehető legjobban megfelelhessenek.

Kérem tehát, mint eddig, továbbra is b. bizalmával
engem megtisztelni, azon biztosításom mellett, hogy a leg-
nagyobb pontossággal eszközölködöm, vagyok magamat ajánlva

teljes tisztelettel:

FRÄNKL SÁNDOR.

33. (9—10)

Apró koks! Apró koks!

Apró koks gépezet által diónagyságra vágva, a mai
napról kezdve elárúsításra van tartva a következő árak mellett:
500 kgról 1000 kgrm. 2 frt 50 kr.
1000 „ feljebbi vásárlásnál 2 frt 30 kr.

Ezen apró koks a nagyobb darabokhoz mérten abban
különbözik, hogy kényelmesebben lehet vele bánni, jobban ég, ol-
csóbb és nincs szaga, s akármilyen kemencében ég. Mindenütt a
legrövidebb idő alatt nagyon megkedvelték. Épen azért nagyon
ajánlanok a T. közönségnek a használatba vételt.

A mint eddig, úgy ezután is készségesen a ház kapujáig
hazaszállítjuk a koksot, még pedig minden 100 kgrm. után 12 krt
számítva a szállítást.

Mint a legjobb koks-kemencét: a Meidinger-féle
ajánljuk, a mit a helybeli piacon Reményik-czegnél lehet beszerezni.

Tudatjuk egy-zersmind a T. közönséget, hogy a kokeznak
könnyebb megrendelhetése végett a városban, hol helyt gyűjtő-
ládakat alkalmazunk, a hová a megrendelést tartalmazó iratot
be lehet dobni, s a mi általunk naponta kétszer lesz kiürítve, u. m:

1. Orbán József cukrászdájában, Főtéren;
2. Pap Ernő üzletében, a Hid- és Belmagyar-utca szegletén;
3. Marosán Bogdán üzletében, a Sétatér- és Külmonostor-utca
szegletén;
4. Flora Gyula üzletében, a Széchenyi-téren;
5. Weisz József üzletében, Bel- és Külközép-utca szegletén;
6. Andrásóffszki Nővérek üzletében, Külmagyar-utca 1. szám.

A Légszuszogó igazgatósága,
Van der Velden Ede.

41. (5—x)

Eladó

egy jó karban levő, nyolcz lőerejű

GÖZCSEPLŐGÉP

teljesen felszerelve,

a mely csak négy évvel ezelőtt a magyar
államvasutak gépgyárából egész ujan lett
kihozva.

Csim megtudható az „Ellenzék” kiadó-
hivatalában.

74. (4—5)

SALIGNAC & Co.
LEGELSŐ, LEGRÉGIBB, TÖBBSZÖRÖSEN ÉRMEKKEL
KITÜNTETETT

COGNAC-GYÁRA

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Alapított 1809-ben — Négy millió franknyi alaptőkével

COGNACBAN.

Értesítjük a n. é. közönséget, hogy kitűnő, tisztán francia
borokból készített gyártmányunknak kizárólagos elárúsítása, mely-
nek jószágáért és valódiságáért kezeskedünk:

EGYEDÜLI FŐRAKTÁRA KOLOZSVÁRTT:

CSIKI ANTA L-nál,

m. kir. dohány nagy-tőzsdé és különlegességek árudájában van.

Videki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítenek.

Prof. Dr. Báró Rokitsky, a Mária Terézia kórház igazgatója, a Medicinal
Cognac-ról a következőket írja: A „MEDICINAL COGNAC” Salignac & Co.
gyárából egy igen kitűnő erősítő szer, a melyet én minden olyan esetben, a hol
egyhátalán Cognacot, mint gyógyszer használni lehet, a legjobb eredménnyel
használtam s ennél fogva ajánlom. 38. (4—x)

UJDONSÁG!

Szopós Bárány.

2 hetűs kitűnő szopós bárányt

4—5 kiló súlyban, jól csomagolva, bármely
postaállomásra szállít 3 forint 20 kr-ával darabját
bőr nélkül.

Szép fekete bőrrel, csomagolatlan 4 forint 50 kr-ával
darabját portómentesen:

Drágos Sándor birtokos Nagy-Iklódon,
postaállomás. 123. (1—2)

UJDONSÁG!

GAZDAKÖZÖNSÉGÜNK

számára új reform!

Összes magvainkat a Budapesti m. kir. állami vetőmagvizsgáló állomás ólomzara
alatt a csikápeesség és tisztaság százalékjait, herféléknél még különösen az
arankamentességet is feltűntető, minden zsákról külön kiállított állami bizonyít-
vánnyal ellátva ajánlunk:

Vörös Lóherét, óriás szemű 76 forinton,
„ apróbb szemű 74 „
Luczernát kiváló negyszemű 50 „
Mezei komocint nedves helyekre 30 „
Baltaczimot deles, meszes oldalakra 18 „
Fehér csillagfűrtöt, lóbabot, sóje-babot,
tavaszi búzát, igen bőtermő Beseler-féle zabot 8 forintjával.

Árak Alvinczen 100 kilójáért számítatnak és minden esetben
utánvétetnek.

Zsákok belemérve, árak nem számítatnak fel.

Lóher és Luczerna 100, 50, 25, 10 kilós plombozott zsákokban
van készletben.

5 kilós plombozott postászsák lóheré ára 4 forint,
5 „ „ „ luczerna „ 3 „

Továbbá kapható:

Richter-féle Imperator burgonya 100 kgr. 5 forinton,
Paulsen-féle kék, óriás „ postászsákja (5 kilo) 1 „
Nonplusultra hővér csemegesajt vagy brassói karika
sajt, Netto 4 kilós postacsomagban 3 forinton

Gróf Teleki Arvéd drassói uad. intézőségénél
Alsó-Fehérmegye, u. p. Szerdahely.
101. (3—x)

!! Üzletfelhagyás miatt tökéletes végkiárúsítás !!

GÁMENTZY JÁNOS főtéri üzletének felhagyása miatt

a végeladás

még csak február hó végéig tart.

Minthogy addig az egész áruraktár kiárúsítandó, azért az árak ujabban
ismét rendkívül mélyen leszállítottak.

Felkérem mindazon tisztelt vevőimet, kiknek üzletemben tartozásuk van, sziveskedjenek azt minél
előbb kiegyenlíteni.

Gámentzy János

főtér.

120. (2—12)

!!Csak Készpénzfizetés mellett!!

Nyomatott Magyar Mihály könyvnyomdájában Kolozsvártt, belközép-utca 33. szám.

Előleges jelentés.

Van szerencsém a n. é. közönségnek szíves tudomására
hozni, miszerint folyó évi április hó 1-én saját

„CSÁSZÁR DÁVID”

czégem alatt

főtér 23. szám (Iparos-palota)

egy egészen ujonnan berendezotti

Női divatszövet- és kézműárú- üzletet nyitandok.

Midőn ezt becses tudomására hozni bátor vagyok,
kérem a n. é. közönséget, kegyeskedjék azon bizalmával
megajándékozni, melyet a „Király és Császár” társas czég-
ben birni szerencsés voltam.

Azon fogok törekedni, hogy mint eddig, ugy ezentul
is érdemes legyen nagyra becsült bizalmára.

Tiszteletteljesen:

125. (1—6)

CSÁSZÁR DÁVID.

Legnagyobb bor-raktár Kolozsvártt.

Van szerencsém a t. cz. közönségnek tudomására hozni,
hogy legkitűnőbb természetű boraimat nem csak
nagyban, hanem házon kívül kicsiben is árusítom, és pedig:

egy liter jó asztali bor	34 kr.
egy liter jó asztali bor I. oszt.	36 kr.
egy liter jó asztali bor Küküllőmenti I. oszt.	40 kr.
egy liter hegyaljai bor 1889-beli	44 kr.
egy liter rizling bor	50 kr.
egy liter czeleai bor	54 kr.
egy liter bakator bor Ér-Dioszegi	60 kr.
egy liter Carbenet bor 1885-beli	50 kr.
egy liter Villányi 1889-beli	60 kr.

Becsés megrendeléseket kérem főtéri üzletemben,
vagy külmonostor-utca 29. szám alatt megtenni.

Kiváló tisztelettel

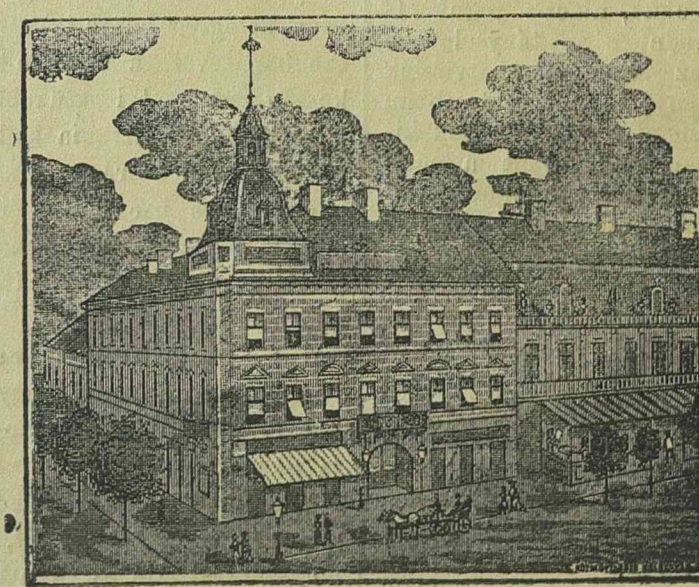
Husnik János.

78. (3—3)

Kolozsvár főtere egy szép épülettel gazdagodott a régi „Pannónia” vendéglő
egész ujonnan történt kiépítése által. Ez épület ma mind kívülről, mind belülről a
modern igényeknek minden tekintetben megfelel és

„KÖZPONTI SZÁLLODA”

czim alatt a figyelemmel mindenre kiterjedő tulajdonos NAGY GÁBOR
vezetése alatt áll.



Az utazók és
vendégek kényel-
mére modern
berendezéssel ven-
dégloben minden-
ről gondoskodva
van. Külön termek
kisebb nagyobb
társas összejöve-
lekre, bankettek,
diszteram
nagyobb ünnepé-
lyekre. Az utasok
résztve kényelem-
mel berendezett
vendégszobák
vannak. Az árak
ez elcsóran vend-
égloben szolldak.
A kiszolgálás
kitűnő. A város
minden részében
telefon összeköt-
tetése van.
132. (1—x)

Nagyban megrendeléseknél (56 literen felel hordóban)
kedvezmény ár!

!! Még csak február hó végéig !!